

WAOTERSNÔÔD

Veertig jaer geleeje, in de nacht van êenendertig januaori op êen februaori, was de waotersnôôd. Ok bij ons in Slierecht kwamme hêel wat huize onder waoter te staon en mosse de mense tijdelijk aarges anders gaon weune, bij familie of zô. Een hêel getob voor 'n hôop huishouwes, mor azzie 't vergelijkt met wat 'r aamel in Zêeland is gebeurde, dan zijn we d'r hier nog goed vanaf gekomme.

Wij weunde binnendijks, dus zelf hadde we van 't hôoge waoter gêen last. Toch liep 'k 's nas op bed natte voete op. De sturm had 'n paor dakpanne meegenome. Zôdoende. 't Was nog mor net licht, toe d'r 'n boodschop van tante Aorechie kwam. Ovve me gaauw konne komme, want 'r keukentjie sting vol mè waoter. Ze was weduwvrouw en hà gêen kaander. Mêestal hielpe de bure en as 't hêel aarg was dan liet ze ons roepe. Wij onze baggerlaerze aan en d'r op 'n hollechie naer toe. Nou, dat was nie mis, hoor! D'r sting zô 'n tachtig centimeter waoter in en 't kon gêen kant uit. Om dat te kanne begrippe mò 'k eerst iets anders vertelle. Toe de gasfabriek gebouwd wier, was t'r 'n stuk gantel dichtgegooid en opgehôogd en nou lag d'n onderkant van 't keukeraompie bekant gelijk met de grond buite. D'n deur was omhông gebrocht en nou mos ie drie treechies af om op de vloer te komme. De kaomer was dan weer acht treeje omhông. Anders hadde ze met hôog waoter nooit gêen last. Zô hôog was 't waoter nog nooit gewist. 't Had tege de ruit staon klotse, die was kepot gegaon en de keuke en de kelder wazze volgelôope. 't Was net 'n grôte badkuip, allêen was 't waoter ijs- en ijskoud. Onze dompe (kaplaarzen) wazze veuls te kort. Wat nou.....?

Nae wat gunneweer gepraot hebbe we 'n stok van d'n drôogstelling gehaald en de taofel naer ons toe getrokke. Daer kon d'r êen op gaon staon en aales wà dreef opvisse. De taofel wier naer 't raom gedouwd en zô kò je d'r buite vandaen opstappe om met 'n emmer te gaon hoze. We konne mekaor verbeurte, dus zagge me al gaauw verwin. Je kon niet te wild doen, want dan goot jie tege de muur en wier ie zelf staildeurwaoternat.

Borreltjie

Tante beloofde 'n borreltjie as we 't uit de kelder konne haole. D'r was nog wat over van d'r verjaerdag en 't was nou aalemael zô vreemd. Vandaer.., anders zou ze d'r nooit aan gedacht hebbe. Voor 't zô wijd was, kwam d'r 'n pan met 'n paor ballechies gehak uit de kelder drijve. En ovve me nou al zeeje dà me gekomme wazze om te hellepe en nie om de zaak op te ete, tante maakte de balle waarm en wij mosse ze opete. 't Waoter was nou zô wijd gezakt, dà me op 'n stoel konne gaon staon en zôdoende konne d'r twêe gaon hoze. 't Beloofde borreltjie wier uit de kelder gehaald en , in 't waoter staonde, genote. 't Waoter zakte steeds vedder en nou mosse we de emmers met 'n vuiblek volscheppe. De rest mosse we opdwaale. 't Klêed wier opgerold en buite op d'n drôogstelling gehonge om uit te druipe en op te drôoge.

't Zaaïl wier verzichtig opgeraopt en in 't schuurtie gezet. De kachel was uit gewist toe die in 't waoter kwam te staon en dus nog hêêl. "Zô", zee tante, "maarge zien we wel vedder. De rest is trouwes toch vrouwewaark. Mor zô 'n vreemde zondag hè 'k nò nooit meegemaakt!"

Wij, opgeschote jonges, doche dà me al hêêl wat meegemaakt hadde, mor toe me laeter hoorde wat 'r op andere plekke voor aarge dinge gebeurd wazze, toen viele onze belevenisse totaol in 't niet!

Bedankt meneer v. d. W. voor dit waargebeurde verhaal! Ook andere verhalen over de watersnood zijn van harte welkom!

Reacties:

R. Buizert. Weresteijn 1. Tel.01840- 12035.

K. Lissenburg- v. Genderen. Weresteijn 72. Tel.01840- 15368.